

İSMET
ÖZEL

Yeni
Safak

3 Ağustos 2000
lozel@yenisafak.com

Acınacak kimselerin korkunç meşgalesi

Geçen yıl Tolstoy'un kızının evrakı içinde dünyanın Stalin adıyla bildiği Yosif Visarionoviç Cugaşvili'nin gerçekte Çar'ın bir casusu olduğunu kanıtlayan belge bulundu. Sizin anlayacağınız Sovyet sisteminin tepe noktasını otuz yıl işgal eden, iktidarı ele geçirmek için 1917 ihtilâlinin ikinci adamı Troçki'yi tasfiye etmeyi başaran, çok sayıda insanın katlinden sorumlu tutulan kimse bütün bu işlere bir ajan, bir casus olarak başlamış. Kariyerine casus olarak başlayan bir başkası da Hitler. Birinci Dünya Savaşı sonrasında karmaşıklığın hüküm sürdüğü Münih'te adı Alman İşçi Partisi olan bir sağ kanat grubunun içine Hitler ordunun bir casusu, bir görevli olarak sızmış. Bu partinin başına geçtiği zaman örgütün adı artık Nasyonel Sosyalist Alman İşçi Partisi imiş ki dünya onu NAZI unvanıyla tanır. Hitler'in ve partisinin katliam dosyasının nasıl kabarıklık olduğunu belirtmek belki fazla. Burada dile getirdiklerimize Stalin'in İlâhiyat Fakültesi'nden 20 yaşında kovulduğu ve Hitler'in Güzel Sanatlar Akademisi'ne kabul edilmediği malumatını ilâve edersek siyasette çarpıcı (!) ve parlak (!) sonuçlar elde eden bu kimselerin başka insanların gözünde, hayatını onlardan daha serinkanlı bir tarzda idame ettirmiş insanların gözünde ne derecede acınacak bir duruma düştüklerini fark ederiz. Biri sol, diğeri sağ siyasetin büyük şöhreti. Biri Çarın, diğeri ordunun casusu. Anlaşıldığı kadarıyla kendilerine hayatları boyunca korkunç meşgaleler icat eden kimseler olmak istediklerini olamamış, almak istediklerini alamamış acınacak kimselerdir.

Bütün siyaset adamlarına ve hele olayların akışını hızlandıran siyasetçilere uzaktan uzağa psikanaliz uygulamak her zaman ilginç görünür. Yine de geride kalan insanlar hesabına mühim olan şey onların hangi tatminsizlikler içinde kıvrandıkları olmasa gerek. Hepimizi yakından ilgilendiren bir husus varsa o da siyasete bazı kimselerin kendi ideallerinin veya şahsiyetlerinin gereğini yerine getirmek üzere değil, bilakis birilerinin casusu, ajanı haline gelmek suretiyle girmeleridir. Demek ki modern çağda, daha da tasrih edersek, kapitalizmin mutlak hakimiyet kurduğu şartlarda siyaset yapabilmenin tek yolu güç odaklarından "icazet" almaktan geçiyor. Yani belli güç odaklarının adamı olmadığınız sürece bir yere gelemiyorsunuz, daha doğrusu, sizi bir yere getirmiyorlar. Derdi bir yerlere gelmek olan, işini gördürmeyi birilerinin bir yerlere gelmesi şartına bağlamış olan boyu ve çapı ne olursa olsun kolaylıkla bir casus, acınacak bir kimse durumuna düşüverir. Akabinde o kimselerin isteseler de, istemeseler de bulaşacakları korkunç meşgaleler sökün eder. Siyasete casus olarak girenler kendilerine sağlanan desteği muhafaza etmek veya yeni destekler sağlayabilmek için her türden kirli işe cesaretle bulaşabilirler. Dik katimizi adı Stalin veya Hitler bile olsa ajanların, casusların tutturdukları istikamete değil; onlara bu istikameti tuturan güç odaklarına çevirmemiz lâzım.